

[K. B. Andersen.]

Jeg tror, det er rigtigt, at man, hvis man vil ligestille land og by også på dette vigtige skoleområde, giver mulighed for, at der ved siden af den honorarlønnede medhjælp kan oprettes flere stillinger. Der synes ikke at være nogen rigtig rimelig og logisk begrundelse for den forskel, der har været på dette punkt, men det må vi se nærmere på i udvalget.

Ministeren foreslår også, at der skal være mulighed for at oprette stillinger som konsulenter for særlige fag eller faggrupper, og nævner her i første række erhvervsorienteringen. Jeg skal ikke ved denne lejlighed understrege erhvervsorienteringens betydning; det er gjort så ofte. Der er så tit peget på vigtigheden af, at der formidles en naturlig overgang mellem skole og erhvervsliv, og vi ved jo, at man allerede ved mange skolevæsenere har fundet det nødvendigt på den ene eller den anden måde at lade enkelte stillinger så at sige udelukkende beskæftige sig med opgaver af erhvervsorienteringsmæssig karakter. Derfor er det naturligt, at ministeren nu kommer med et forslag som dette. Jeg har bemærket, at der ikke er foreslået sådanne fagkonsulenter for skolerne i landdistrikterne, muligvis fordi ministeren ikke skønner, der er behov derfor i samme grad, men det kan vi måske også drøfte nærmere i det udvalg, der vel bliver nedsat.

Dette lovforslag er jo et lovforslag om samarbejde mellem skole og hjem, og dette samarbejde er vel så vigtigt, som det nogen sinde har været, dels fordi uddannelsesproblemerne er større i dag, end de måske nogen sinde har været tidligere, dels fordi der på så mange måder også i den nuværende skolelov kaldes på forældrene, hvad der ikke i samme grad skete tidligere, og vel også fordi forældrenes egne erfaringer om skoleforhold i stigende grad vil blive forældede på grund af den hastige udvikling, vi er inde i. Men jeg er da helt enig med de skolefolk, der har den opfattelse, at dette forslag ikke anviser de eneste rammer og måske ikke de vigtigste — det kan man altid diskutere — under hvilke hjem og skole kan mødes, og vi ved jo, at i anden del af den blå betænkning, der vel kan ventes om ganske kort tid, vil man beskæftige sig med hele det vigtige spørgsmål om forbin-

delsen mellem hjem og skole ad forskellige andre kanaler end dem, dette lovforslag peger på.

Lovforslaget skulle gerne have en meget hurtig gang gennem tinget. Vi skal jo have kommunalvalg i marts, og skal administrationen have rimelig mulighed for at udforme bestemmelserne nærmere, skulle vi gerne her i tinget kunne blive nogenlunde hurtigt færdige, og jeg vil også tro, at vi på baggrund af de forhandlinger, vi havde i foråret, og under hensyn til, at der kan ventes et lovforslag om specialundervisningen, hvortil vi kan henvise en hel del problemer, kan blive færdige forholdsvis hurtigt.

Jeg vil gerne på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling og en så hurtig behandling som forsvarligt.

Ellen Poulsen: Det er jo ikke så længe siden, vi drøftede skoletilsynsloven her i det høje ting, og nu foreligger der altså et nyt lovforslag fra den højtærede undervisningsminister. Jeg må sige, at man kan se, at undervisningsministeren på nogle områder har prøvet at imødekomme de tanker, som var fremme under udvalgsbehandlingen, men på andre områder er der sket en udvidelse af nogle paragraffer i forhold til det forrige lovforslag.

Med hensyn til spørgsmålet om de tvungne skolenævn, som blev stærkt diskuteret i foråret, fremsætter ministeren nu forslag om, at kommunerne skal afholde afstemning ved hver skole efter et kommunalvalg for herigennem at få en oversigt over, om forældrene ønsker disse skolenævn, og det bestemmes, at hvis der i afstemningen deltager mindst 25 pct. af de stemmeberettigede, dog mindst 25 forældre, og der er flertal for oprettelse af skolenævn, skal der vælges et skolenævn. Jeg erkender, at ministeren her har imødekommet visse ønsker, der var fremme under behandlingen af det tidligere lovforslag. Det ærede medlem hr. K. B. Andersen nævnte den gamle lovs form for skolenævn, og jeg tror, det ærede medlem kaldte dem for en slags protestnævn. Jeg ville snarere tro, at man mange steder kunne kalde dem interesse-nævn. Det forekommer mig, at man alligevel her vil forcere noget frem, som det var naturligt at forældrene selv fremsatte